

N^o.

63.

PIĄTEK

16. Marca 1817.

C Z Y L I

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości krajowe : Patriotyczne ofiary. Królestwo Polskie : Roskaz dzienny do wojska Polskiego. — Wiadomości zagraniczne : S Poznania. Niemcy. Niderlandy. — Rozmaite wiadomości. — Mody.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

PATRYOTYCZNE OFIARY.

(*Weszło do Komitetu.*)

— Gorliwy przyjaciel Inwalidów uwolniony od służby Rotmistrz *Włodimirow* ofiarował 50,000 rubli ass.

— 28. p. m. dany był koncert na rzecz Inwalidów. Po odtrąceniu wydatków na ony, weszło do kassy rubli ass. 3,220.

S Petersburga, 15. Marca.

W dzień pamiętny 13. Marca kiedy przed trzema laty Rossyjska iazda w batalii przy *Lafer-Champenoise* okryła siebie nieśmiertelną chwałą, podobało się *Najjaśniejszemu Cesarzowi* uczynić poświęcenie sztandarów, któremi iazda Gwardyi za znakomite zwycięstwa udarowaną została. Przy obchodzie takowej pamiątki i uroczystości, pułki Gwardyi : *Kawaler-Gardski*, *Leyb-Gwardyi konny*, *Dragunów*, *Huzarów*, *Ułanów 4 szwadrony*, i *Konno-Artyleryjski* składały tego-dzienną paradę. Cesarz *Jegomość* sam w czasie onej raczył kommanderować tą Gwardyją, która przed trzema laty ukazała zwycięskiemu wojsku drogę do Francuzkiej stolicy. Artyleryją zaś kommanderował Wielki Xiążę *MICHAŁ*.

1817.

16. Marca.

Służący w Radzie Państwa, i w prywatnem biurze *J. C. M. Radca Kollegiatki Tanieiev*, *Naymilościwiey* mianowanym został Kamer-Junkrem Dworu *J. C. M.*

Wice-Gubernator Kazański Radca Kollegiatki *Guriew*, w skutek podaney proźby uwolnionym został od służby, a na miejsce jego przeznaczony Radca Nadworny *Czernyszew*.

Członek głównej polnej prowiantowskiej Kommissyi liczący się w 7 klasie *Demidow*, w skutek przedstawienia zwierzchności o gorliwej jego służbie, *Naymilościwiey* mianowanym został Radcą Woijnym. Z starszeństwem od czasu wysłużenia w tym stopniu lat naznaczonych.

Z Mohilowa, 28. Lutego.

Wczora przybył tu Jenerał-Feldmarszałek, Xiążę *Michał Bohdanowicz Barkłaj de Tolli*.

S Kamczatki, 20. Maia 1816.

J. P. Malafieiev, Sztab-Lekarz mieszkający w *Petro-Pawłowskiem Porcie* w Kamczatce widząc iak wielka liczba ludzi staie się co rok ofiarą grasoświącey w Kamczatce naturalney ospy, iat się do szczepienia oney. Będąc w roku 1814 w *Ochotsku*

przywiózł morzem świeżo wzięte na chorniających tam ludziach ospowę materyą, i próba uczyniona na ludziach aż do lat 50 mających wieku bardzo się dobrze udała. Zaden z mieszkańców niechciał się z razu odważyć na przyjęcie szczepienia, lecz P. *Małafiejew* umiał do tego stopnia zykać ufność iż teraz rozmaici mieszkańcy półwyspu iako to: Koryaki, Jakuci, Korokołpaki, Czukczy i. t. p. przynoszą swoich dzieci, i proszą o szczepienie ospy. Donosi P. *Małafiejew* iż 3000 ludziom zaszczepił swoją własną ręką.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

ROZKAZ DZIENNY DO WOJSKA POLSKIEGO.

W Kwaterze Głównej w Warszawie
dnia 26. Lutego (10. Marca) 1817.

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Przykommenderowany zostaje.

w Piechocie. Do pułku 6. liniowego, Kapitan Sadowski, z dawnego pułku 1. piechoty Legionu Nadwislńskiego.

Oddalony zostaje ze służby.

Za nieprzyzwoite dla Officera postęпки.

w Piechocie. Z pułku 5. liniowego, Podporucznik Zaborowski.

Otrzymują żądane Dymisy.

Dla interessów familiynych.

w Gwardyi. Z szwadronów Ułanów, Podpułkownik Eustachy Wołłowicz, z pozwoleniem noszenia munduru.

w Piechocie. Przykommenderowany do pułku 6. liniowego Podporucznik Andrzej Filkiewicz, w stopniu Porucznika. — Z pułku 5. liniowego, Porucznik Józef Nowacki.

Dla słabości zdrowia.

Z pułku 2. liniowego, Podporucznik Wojciech Przezdębski, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z tegoż pułku, Kapitan Maurycy Dobrzelewski, w stopniu Majora, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla interessów familiynych.

w Jeździe. Z pułku 1. Strzelców konnych, Porucznik Józef Bess. — Z pułku 4. Strzelców konnych, Porucznik Erazm Rostowski. — Z pułku 1. Ułanów, Podporucznik Wilhelm Awe.

NACZELNY WÓDZ

(Podpisano) K O N S T A N T Y

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem:

Jenerał, Szef Sztabu Głównego,
TOLINSKI.

Z Warszawy, 11. Marca.

Ukontentowanie, które Jego Cesarzewicowska Mość Wielki Xiążę, Naczelný Wódz wojska Pol-

skiego, raczył okazać z czynności Kommissyi Woiewódi Lubelskiego, w dostawie prędkiey, piekney i dokładney kontyngensu rekrutów, tak było panyiemne N. Panu, iż nagradzając gorliwość, prace i staranie Prezesa wspomnioney Kommissyi J. P. *Domalskiego*, raczył go zaszczyścić ozdobą orderu *S. Stanisława* 2 gicy klasy.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Poznania, 1. Marca.

N. Pan raczył w Patencie z dnia 9. Listopada r. z. rozkazać, ażeby w dniu dzisiejszym Prawo Pruskie zaczęło mieć moc obowiązującą Wielkie Xięstwo Poznańskie. Z odmianą tą w nierozprawianym zostawało związku nowych władz zaprowadzenie. — W dniach 26, 27 i 28 z. m. zakończył tu swe urządowanie, Sąd sprawiedliwości karzący obu dwóch Departamentów Wielkiego Xięstwa, Trybunały handlowy i cywilny. J. W. Prezes *Schönermark* udawszy się na sali ich posiedzeń dziękował członkom za sprawowane dotąd posługi, oddając w naychlubniejszym sposobie sprawiedliwość nieskazitelności i wierności, z iaką Urzędnicy powołania swego dopełnili. Szczere to uznanie z widocznym przejętym było rozczuleniem.

Dzień dzisiejszy przeznaczonym był na otwarcie nowego Naywyższego Sądu Appellacyjnego W. X. Poznańskiego, oraz przyszłego Sądu Ziemiańskiego dla Powiatów Poznańskiego, Obornickiego, Szremskiego i Szrodzkiego. O godzinie 11 nastąpiła installacya. Powołane do urzędowania w tych Magistraturach, a obecne tu osoby, zebrały się na sali byłego Trybunału cywilnego. J. W. W. Biskup *Górzeński*, dowodzący Jenerał *Thümen*, Naczelný Prezes *Zerboni di Sposetti* i Vice-Prezesowie Rejencyi tutejszey *Colomb* i *Baumann*, przytomni byli temu obrzędowi. Zaszczycili go także swą obecnością J. W. W. Woiewoda, Hrabia *Działyński*, i Minister Stanu *Breza*.

J. W. Prezes *Schönermark* zagaił go mową, w której zdał sprawę z wykonania woli N. Pana przy urządzaniu władz sądowniczych, oddał Urzędnikom świadectwo wiernego dopełnienia powierzonych im obowiązków, wspomniął o czynnym udziale J. O. Namiestnika Xięcia *Radziwiłła* i J. W. Naczelnego Prezesa *Zerboni di Sposetti*, z wynurzeniem naywiększey wdzięczności, a oraz i o trudnościach, iakie przy zupełnem dokonaniu planu organizacyjnego pozostają jeszcze do uprzątnienia.

Potém J. W. Prezes i Członki obu Kollegiów wykonali przysięgę.

Uroczystość dnia tego zakończył dany przez J. W. Prezesa *Schönermark* obiad na 70 osób, na który zaproszeni byli Urzędnicy woyskowi i cywilni, tudzież kilku przytomnych tu obywateli szlachty.

N I E M C Y.

Z Sztutgardu, 4. Marca.

Oto niektóre szczegóły o otwarciu stanów :

Królestwo Jchmość, Członkowie rady-tayney i rozmaitych sądownictw, znajdowali się w kościele na uroczystym nabożeństwie s tego zdarzenia.

Po odbyciu religijnych ceremonii, kiedy doniesiono Królowi, iż członkowie stanu, i rady tayney zgromadzili się do Izby stanów, ruszył natychmiast z pałacu swojego na zgromadzenie. Powiedział tam mowę którą niżej kładziemy, i powrócił do zamku. Baron *Luhe*, minister stanu i prezydent rady tayney powiedział także mowę, po której wręczył Xięciu *de Waldbourg-Zeil-Trauchbourg* prezydentowi stanów projekt Konstytucyi.

O godzinie 3 wszyscy członkowie stanu z rozkazu J. K. M. zaproszeni byli przez Wielkiego marszałka na obiad do zamku. Cała rodzina Królewskiej, znajdowała się na tej uczcie. Wieczorem był teatr bezpłatny.

Mowa powiedziana przez Króla.

Kochani i wierni poddani! Król mój Oyciec s. p. którego dobrodzieystwa dla kraiu historia ocenić potrafi, dał poźnać stałą i niezłomną wolę ukazania przez konstytucyą granic, których się rząd trzymać powinien w ważnych potrzebach państwa, iak tylko porządek i prawa powróconemi zostały Europie.

J. K. M. zadość uczynił życzeniom narodu swojego, oświadczając iż w nowey konstytucyi służący dla wszystkich stanów poddanych iego, pomieszczone będą wszystkie artykuły konstytucyi dawney Xięstwa Wirtembergskiego, któreby mogły ieszcze być przystosowane. Król uczynił wybór zasad, które zasługiwały być przyjętymi z wdzięcznością.

Rozpocząto układy w spierające się na tych oświadczeniach iako na kardynalnych zasadach.

Postanowilem onych się trzymać we wszystkich ważnych dla państwa wypadkach s tą gorliwością,

i dokładnością, iakiey miłość oyczyzny, i przyszłe moje przeznaczenia wyciągały po mnie.

Król mój oyciec, zakończył życie pierwiey aniżeli dzieło tak chwalebnie rozpoczęte przyszło do żądanej dojrzałości. Mnie to Opatrzność rozkazuje dokończyć one.

Chociaż położenie moje różni się od położenia s. p. Króla moiego Oycy, uznaję iednak tę powinność, gdyż przekonany iestem, iż rząd tylko konstytucyiny należycie ustalony, może ziścić zamiary moje co do uszczęśliwienia ukochanego moiego narodu.

(Dalszy ciąg później.)

N I D E R L A N D Y.

Z Bruxelli, 7. Marca.

Biskup *Broglio* odebrał przed kilku dniami zażalenie od Sędziego głównego *P. Wanderbelen* aby się stawiał przed nim w celu od powiedzenia na skargi zanesione przeciwko rządowi iego duchownemu. Nie stanął Biskup mówiąc iż nie iest winnym. Użycie takowego środka przeciwko Biskupa wszystkich zwróciło uwagę. Redaktorowie tamiecznych gazet zapotrzebowani także do Bruxelli.

Wielki Xiążę Rossyjski *Mikołaj* oczekiwany iest w tych dniach do Główney Kwatery woysk Rossyjskich w *Mobeż*, stamtąd uda się do *Bruxelli*.

ROZMAITE WIADOMOSCI.

— Okręta płynące z Martyniki do Stanów Zjednoczonych Amerykańskich czuły znaczne trzęsienie ziemi. Rozumieją, iż te wszystkie straszne i bezprzykładne burze, iakich doświadczono w krajach Niemieckich, są skutkami wielkich fizycznych fenomenów, dziejących się w oceanie Atlantyckim, i w Indiach zachodnich.

— Stan zdrowia Xięcia *Szwarcemberga* ieszcze nie iest naylepszy, i bardzo się zwolna poprawia.

— W Indiach zachodnich panuje zaraza wielkie przyczyniająca klęski.

— W Madrycie nakazane są powszechne modlitwy o seześliwy połów Królowey, która teraz iest w piątym miesiącu ciąży.

Wiadomość o Spence i iego sekcie.

W niektórych dziennikach Angielskich wspomniano świeżo o *Filantropach Spenceńskich*. Wiedzieć należy, iż to iest w Anglii sekta fanatyków, stronników zupełney równości, która w roku

1775 nastąpiła. *Spence*, od którego się zowie, był to człowiek bez sposobu do życia, i tylko bawił się roznoszeniem na sprzedaż drobnych pisemek. Sprzykrzywszy to sobie, umyślił sam różne pisemka wydawać. I tak w roku 1775 wydał iedno pod napisem *Rzeczpospolita Spensoniia*, będąca na świecie czarnoksiężkim między *Utopiia* i *Oceana*. W tém polityczném marzeniu wyraził *Spence*, iż wszyscy obywatele składają lud samowładny; — wszelka własność prywatna jest nadużyciem, które znieść należy; — grunta powinny należeć tylko do *Rzeczpospolitey*; — nikt nie może posiadać ani piędzi ziemi, iako własność; — wszystkie grunta należy puszczać w tymczasową dzierżawę na rok, dwa, do 20 lat najwięcej, a zbiór z nich potrzeba dzielić równo między wszystkie rodziny. — Uznał *Spence* za własność prywatną tylko sprzęty domowe, pieniądze i. t. d. *Moc bogatych* (napisał daley) zawiera się w wielkich majątkach gruntowych, iak siła *Samsona* była w jego włosach. Gdyby *Filistynowie*, zamiast uciąć mu tylko włosów, powyrywali je byli, nie odrósłby mu, i nie odzyskałby swej mocy. Nie popełniaymyż więc błędu *Filistynów*; obedrzymy zupełnie bogatych. — Pociągniono *Spence* do sądu za tę naukę, ale przez litość skazano go na rok tylko więzienia. Z tego gdy wyszedł, otoczyła go kupa fanatyków z pospólstwa, i wziął się do wydawania peryodycznego pisemka pod napisem: *Pokarm świni*, przez zastosowanie do słów *Pana Burke*, które mu się wymknęły nazwawszy pospólstwo *mottochem świni*. Kupił sobie wózek, i przez dwa lata jeździł po Anglii rozwołąc swe pisemko; lecz znalazł popleczników w samych tylko żebrakach, iak i on, i w biedzie umarł. Zasiał on nasiono, które dziś przyzięto się, a tysiące biedaków odczytują, drukują i roznoszą iego pisemka, i mają go we czci iako politycznego proroka.

M O D Y

Paryskie.

Nadzwyczajna stałość przywiązana jest do kapeluszy pierwiej opisanych, i tę tylko widać w nich różnicę, iż kolor lilla, który przez dni kilka służył podszewkom, zamieniono na różowy, a czasem i cytrynowy. Co do ozdóbek zwierzchnich,

kwiaty straciły wartość, a pióra i wstążki gładkie, zawsze prawie białe lub różowe, wystąpiły na scenę. Zgrabne rączki wycinają ze wstążek listki cykoryowe, i z nich kształcą wieńce i półwieńce, opinają niemi główkę kapelusza; staraia się, aby to dzieło ich pracy, z niechcenia zarzucone, nie obeymowało całego koła, lecz tylko w części, i to z każdej strony odmiennie. Pióra takż ozdabia często brzegi ronda kapeluszy, i czułym oczkom nadają słodkie weyrzenie gołąbka. — Niektóre elegantki, to jest takie, co się lubią różnić od świata, i bydzić naśladowanemi, używają kapeluszy kastorowych z krotkim włosem, które bardzo są podobne zdaleka do pluszowych. W naszym nieco przychłodnym klimacie moda ta broniłaby od przeziębienia głowy, które niekiedy wiele złego zrzadza.

Przed utworzeniem ubiorów Chińskich (w *Parryżu*) włosy zręcznie uczesane, lub sztucznie splecione, kształciły na wierzchu głowy korony, które lubo skromne, dowodziły panowania nad światem; lecz teraz smak orientalny buduje rozmaite axamitne zawoie, to amarantowe, to czarne, to ciemno-zielone, które dają nieiako mętom domysł, aby po orientalnemu z żonami wychodzili. — Ale to nienastąpi!

Rysunek do ostatniego dziennika mód przyłączony wystawiał Damę w sukni merynosowej obszytej pluszem, i na bufce mającej trzy rzędy mniej potrzebnych guzików; kapelusz iey był pluszowy, rękawiczki żółte, a trzewiki czarne.

M O D Y

Niemieckie.

Dama niemiecka wydana na rysunku w postaci tańczuicy; miała balową suknię z petynety. Liczne podłużne rzędy listków różanych z atlasu wycinanych i ścięciem tamburkowym przyszytych robiły z niey *Florę*, a trzy wieńce róż u dołu w rozmaite gzygzaki, równymże ścięciem przymocowanych, podnosiły wdzięk iey nówek. Przodek stanika był okrągły i dość głęboko wycięty, a tyłek w poprzecz ieden na drugi zachodzący, i na guziczki zapięty; kryzy zaś były z blondyny. — Brak balów i czas postu u nas nie pozwolą zapewne użyć tego ubioru, a tym czasem dowcipna Bogini mody inny natomiast wynaydzie.